ହରବଂଶ ଲାଲ୍

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ

ଜାନୁଆରୀ 23,1996

[ଡ. ଏ.ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏସ୍. ବି. ମଜମୁଦାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 302/34 - ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତ୍ନୀଙ୍କ ହତ୍ୟା - ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତିନିଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଛନ୍ତି - ଦୁଇଜଣ ପୁଅଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୃତକଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଓ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରଖିଥିଲେ - କିନ୍ତୁ ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା ଯେ, ଆଖିଦେଖା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ତାଙ୍କ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଉପସ୍ଥିତିର ସମ୍ଭାବନାକୁ ମିଥ୍ୟା କରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ତ୍ରୁଟି ଓ ଦୁର୍ବଳତା ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଭରସା କରିବାକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ କରିଥାଏ - ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଉପଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ - ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଯେଉଁ ଲାଭ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ସେହି ଲାଭ ଆବେଦନକାରୀ – ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇନଥିଲା - ସମାନ ମାପକାଠି ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା — ତେଣୁ ନ୍ୟାୟର ଅପବ୍ୟବହାର - ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ - ଏହି ହେତୁ ସେ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ପାଇବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ - ଆବେଦନକାରୀ – ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଓ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବାତିଲ୍ କରାଗଲା - ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ — ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 38/1983 ।

Crl.A. ସଂଖ୍ୟା 449-DB/1982 ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 6.10.82 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

କେ. ମାଧବନ (ଏ/ସି) ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ।

ଆର୍.ଏସ୍. ସୁରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରଣବୀର ଯାଦବ ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

1981 ଅକ୍ଟୋବର 16-17 ତାରିଖ ରାତିରେ ପୱନ କୁମାର ଏବଂ ଦୟାଲ ରାମଙ୍କ ମାଆ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପତ୍ନୀ ପୁନ୍ନୀ ଦେବୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ପବନ କୁମାର ଏବଂ ଦୟାଲ ରାମଙ୍କୁ କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ 15.6.1982 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ତିନି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜୀବନ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପୱନ କୁମାର ଓ ଦୟାଲ ରାମଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଦେଇ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା ।

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା, ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ପରାମର୍ଶଦାତାଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ରେକର୍ଡ ଯାଞ୍ଚ କରିଛୁ ।

1981 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 16 ଓ 17 ତାରିଖ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ପନ୍ନୀ ଦେବୀ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ହରବଂସ ଲାଲ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରେ ଜଳିଯାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି କି?

ଏହି ଘଟଣାର ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ପିଡବ୍ଲୁ-11 କର୍ତର ସିଂହ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲୁ-12 କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂହ PW-11ଙ୍କ ନାତିଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାର ସିଂହ PW-11ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ହୋଇଥିବା ସମାଲୋଚନା “ଅସାର ନୁହେଁ”, କିନ୍ତୁ ଏହା ସହିତ ସେ କହିଥିଲା ଯେ ସେହି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ “ଅଣଦେଖା” କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟ ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ରହେ ଯେ ମୃତକ ନିଜ ଘରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଆତ୍ମହତ୍ୟାର ମାମଲା ନୁହେଁ; ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜାଳିଦେଇଥିବେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

ଆମର ନ୍ୟାୟିକ ବିବେକକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପିଡବ୍ଲୁ-11 କର୍ତାର ସିଂହ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲୁ-12 କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂହଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅନୁଧାନ କରିଛୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇନାହିଁ । PW-11 କରତାର ସିଂହ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାତିରେ, ହରବଂଶ ଲାଲଙ୍କ ଘର ଦେଇ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ସେ ଘରର ଝରକା ଦେଇ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତ ପୁନ୍ନୀ ଦେବୀଙ୍କ ବେକରେ ତାଙ୍କ ପାଦ ରଖିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପବନ କୁମାର ତାଙ୍କ ହାତ ଏବଂ ଦୟାଲ ରାମ ଗୋଡ଼ ଧରିଥିଲେ । ପିଡବ୍ଲୁ-11 କାହିଁକି ଝରକା ବାଟେ ଚାହିଁଲା ତାହା ସେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିନାହାନ୍ତି, ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଚିତ୍କାର କରୁନଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆତଙ୍କ ସୂଚନା ଦେଉନଥିଲେ । କର୍ଣ୍ଣେଲ ସିଂହ ପିଡବ୍ଲୁ-12 ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ ପିଡବ୍ଲୁ-11 ଝରକା ଦେଇ ଦେଖିବା ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯେ ପବନ କୁମାର ପୁନ୍ନୀ ଦେବୀଙ୍କ ଶରୀରରେ କିରୋସିନ ତେଲ ଛିଞ୍ଚି ଦେଉଥିବାବେଳେ ହରବଂଶ ଲାଲ ତାଙ୍କ ପେଟରେ ପାଦ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ସେ (ଅର୍ଥାତ ହରବଂସ ଲାଲ) ତାଙ୍କୁ ଏକ ମାଚିସ କାଠି ଦ୍ୱାରା ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ, ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଝରକା ଦେଇ ସେମାନେ ଦେଖିଥିବା ଘଟଣାର ପ୍ରାୟ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ଅପେକ୍ଷାକୃତ କୃତ୍ରିମ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଏହି ଦୁଇ ଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ସାକ୍ଷୀ ଭାବେ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ଆଖିରେ ଏକ ଭୟାନକ ହତ୍ୟା ଘଟୁଥିବା ଦେଖିଥିଲେ, ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ଜଣା ଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ହାଲ୍ଲା କିମ୍ବା ସତର୍କ ସଙ୍କେତ ଦେଇନଥିଲେ; ବରଂ ସେମାନେ ନିଜ ବାଟରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଘଟଣା ସମ୍ପର୍କରେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ କିଛି କହିନଥିଲେ, କେବଳ ସେଇ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନୁହେଁ, ଘଟଣା ପରେ ତୃତୀୟ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱସନୀୟତା ଉପରେ ଗମ୍ଭୀର ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । DW- 4 ଏବଂ DW- 5 ର ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ PW- 11 ଙ୍କର ସେହି ୱାର୍ଡରେ ରାସନ କାର୍ଡ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ଲେଖାଯାଇ ନଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ସନ୍ଦେହଜନକ । ଏହି ଉଭୟ ସାକ୍ଷୀ, PW-11 ଏବଂ PW-12,ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଆମକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ସାକ୍ଷୀ ବୋଲି ମନେ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ବଳତା, ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ କରିଥାଏ । ଅନ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଯାହା ଉପରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରୁ ବ୍ୟାପକ

ଜଳିଯାଇଥିବା ମୃତଦେହକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା । ତେବେ, ସେହି ପରିସ୍ଥିତି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷ ସହିତ ସୁସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷତା ସହିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସଂପୃକ୍ତତା ବିଷୟରେ ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହକୁ ପ୍ରମାଣର ସ୍ଥାନ ନେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ PW-11ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରି ଏବଂ ପବନ କୁମାର ଓ ଦୟାଲ ରାମ Cr.P.C. ର ଧାରା 313 ଅନୁସାରେ ଦେଇଥିବା ସେମାନେ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଦେଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ ମୃତକା ସହିତ ରହୁଥିଲେ ବୋଲି ଧାରଣାର ଆଧାରରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଭୁଲ କରିଛନ୍ତି । ଏହା କରିବା ସମୟରେ, Cr.P.C. ର ଧାରା 313 ଅନୁସାରେ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟ ଯେ ତାଙ୍କର ପତ୍ନୀ ସହିତ ବିଦ୍ୱେଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ପର୍କ ଥିବାରୁ ସେ ଘରେ ନୁହେଁ, ଦୋକାନରେ ଶୋଇଯାଉଥିଲେ ଏବଂ 17 ଅକ୍ଟୋବର 1981 ତାରିଖ ସକାଳ 10/11ଟା ସମୟରେ ପତ୍ନୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପରେ ସେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ପଠାଇଥିଲେ ଏହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅଣଦେଖା କରିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ଦୋକାନରେ ନୁହେଁ ବରଂ ଘରେ ରହୁଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ Cr.P.C. ର ଧାରା 313 ଅନୁସାରେ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିବା ପବନ କୁମାର ଓ ଦୟାଲ ରାମଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି, ସେମାନେ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ବୋଲି ମାନି ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ଦେଇଥିଲେ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରମାଣର ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବା ସମୟରେ ସେହି ସମାନ ମାନଦଣ୍ଡ କାହିଁକି ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲା ନାହିଁ, ତାହା ବୁଝିବାରେ ଆମେ ଅସମର୍ଥ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମାମଲାରେ ଆଉ ଏକ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି ରହିଛି । ଅଦାଲତର ସାକ୍ଷୀ ଶ୍ରୀ ଜି.ଏସ୍.ଏ. ଭୁଲ୍ଲର, ଏସ୍.ଏସ୍.ପି. ବ୍ୟତୀତ ଦଶ ଜଣ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର ଏବଂ ଆଲୋଚନା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଫଳ ହେବା, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଚିତ ଥିଲା ଏବଂ ଆମ ମତରେ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାରେ ବିଫଳତା ନ୍ୟାୟର ଭୁଲ ପରିଚାଳନାର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଗୁରୁତର ଭାବରେ ପକ୍ଷପାତିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମ ମତରେ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅପରାଧ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲାକୁ

ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରମାଣ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀ ସନ୍ଦେହର ଲାଭ ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛୁ ଓ ଦଣ୍ଡକୁ ରଦ୍ଦ କରୁଛୁ । ଆବେଦନକାରୀ ଜାମିନରେ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଜାମିନ ବଣ୍ଡ ରଦ୍ଦ କରାଯିବ ।

ଜି.ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।